

placerede modtageanlæg. Dette er i overensstemmelse med § 1 i bekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976 af lov om radiokommunikation, hvorefter oprettelse og drift af modtagingsanlæg for radiokommunikation, som er indrettet til andet end modtagning af radiospredning, kun må ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder, når bortses fra anlæg, som benyttes i det nationale forsvars tjeneste.

Med hensyn til forslaget til § 3, stk. 1, nr. 3, om fordeling af kommunikationsatellitprogrammer, som modtages af et fællesantenneanlæg efter midlertidig tilladelse i henhold til § 4, stk. 3, henvises til bemærkningerne nedenfor til lovforslagets nr. 3.

Den frie adgang til fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer efter § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder for udenlandske programmer. Herved forstås i almindelighed alle programmer, som sendes fra udlandet af udenlandske radiospredningsinstitutioner, programselskaber o.lign., uanset hvilket sprog der anvendes i programmerne. Der kan dog tænkes tilfælde, hvor en samlet bedømmelse af en fra udlandet hidrørende udsendelsesaktivitet vil kunne føre til, at de udsendte programmer må betragtes som danske. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en programvirksomhed fra udlandet via kommunikationsatellit reelt foretages af et dansk selskab, og der er tale om programmer, som specielt henvender sig til et dansk publikum. Programmerne er i så fald ikke omfattet af den frie adgang til samtidig viderefordeling af udenlandske programmer i lovforslaget § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, men må bedømmes efter de almindelige bestemmelser om selvstændig programfordeling over kabelanlæg i den gældende radiolovs § 2, der ved lovforslaget er overført uændret til lovforslagets § 3, stk. 3, nr. 1 og 2.

Lovforslagets § 3, stk. 2, om samtidig og uændret fordeling af radio- og fjernsynsudsendelser svarer til bestemmelsen i den gældende radiolovs § 3, stk. 2, bortset fra, at bestemmelsen nu – som følge af bestemmelserne i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2 og 3 – også omfatter fordeling af udenlandske programmer, der overføres via kommunikationsatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg.

De fællesantenneanlæg, der fordeler udenlandske programmer, er ansvarlige for tilvejebringelsen af de nødvendige tilladelser fra de udenlandske radio- og fjernsynsinstitutioner, ophavsmænd m.v., der måtte have rettigheder for så vidt angår kabelfordeling af programmerne.

Kulturministeriet er opmærksom på, at der i forbindelse med rettighedsclearingen vil kunne

opstå betydelige praktiske problemer for de mange danske kabelanlæg af varierende størrelse med at få de fornødne aftaler i stand. Kulturministeren har derfor med henblik på gennemførelse i indeværende folketingsssamling den 13. december 1984 fremsat forslag til ændringer i ophavsretslovgivningen, som indebærer en forenkling af rettighedsclearingen.

Kulturministeriet har endvidere overvejet, om den udvidede adgang til fordeling af udenlandske programmer over danske kabelanlæg nødvendiggør særlige bestemmelser med hensyn til ansvar for indholdet af programmerne, herunder bestemmelser om indholdet af eventuelle reklameindslag. Kulturministeriet mener imidlertid ikke, at der på nuværende tidspunkt foreligger et tilstrækkeligt grundlag for at stille forslag om sådanne nye bestemmelser. Hidtil synes den samtidige og uændrede fordeling af nabolandenes fjernsynsprogrammer over danske kabelanlæg ikke at have givet anledning til særlige problemer, men der foreligger ikke i dag noget erfaringsgrundlag med hensyn til fordeling af udenlandske kommunikationsatellitprogrammer.

Efter lovforslagets § 3, stk. 3, nr. 1, har Danmarks Radio – uanset bestemmelserne i § 3, stk. 1 og 2, om samtidig og uændret kabelviderespredning af danske og udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer – ret til at foretage en selvstændig fordeling af lyd- og billedprogrammer over kabelanlæg, som omfatter lokaler, der anvendes til privatbeboelse. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 1, hvis indhold som tidligere nævnt af retstekniske grunde er overført til § 3. Det samme gælder lovforslaget § 3, stk. 3, nr. 2, om særlig tilladelse til selvstændig forsøgsmæssig fordeling af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af kabelanlæg inden for enkelte lokale områder, som svarer til den gældende radiolovs § 2, stk. 2. Den nye systematiske placering af bestemmelserne i den hidtidige § 2 indebærer, at det nu af selve lovtæksten fremgår, at reguleringen af adgangen til at foretage selvstændig programfordeling over kabelanlæg er begrænset til at gælde for kabelanlæg, som omfatter lokaler, der anvendes til privatbeboelse, og at der derfor ikke efter radioloven gælder nogen begrænsning i adgangen til at fordele programmer ved hjælp af kabelanlæg, der omfatter f.eks. hoteller, restauranter, industrivirksomheder, butikker o.lign., medmindre programfordelingen tillige omfatter lokaler, som anvendes til privatbeboelse.

Lovforslagets § 3, stk. 3, nr. 3, skal afløse den hidtidige § 3, stk. 3, hvorefter kulturministeren har en beføjelse til at udstede et sæt regler om brugen